

Inhoud

1. God is getrouw – 1 Korinthe 1:1-9	11
2. Niet in Paulus' naam gedoopt – 1 Korinthe 1:10-16	14
3. De dwaasheid der prediking – 1 Korinthe 1:17-31	17
4. Jezus Christus, en Die gekruisigd – 1 Korinthe 2:1-5	20
5. Gods wijsheid is geopenbaard – 1 Korinthe 2:6-11	23
6. Onderwijs van de Heilige Geest – 1 Korinthe 2:12-16	26
7. De wasdom komt van God – 1 Korinthe 3:1-8	30
8. Bouwen op het Fundament – 1 Korinthe 3:9-15	33
9. De gemeente als tempel van God – 1 Korinthe 3:16-23	36
10. Het oordeel is aan God – 1 Korinthe 4:1-7	39
11. Een oproep tot ootmoed – 1 Korinthe 4:8-16	42
12. Paulus kondigt zijn komst aan – 1 Korinthe 4:17-21	45
13. Het doel van de tucht – 1 Korinthe 5:1-5	48
14. Het voorbeeld van het zuurdesem – 1 Korinthe 5:6-13	51
15. Het omgaan met rechtszaken – 1 Korinthe 6:1-11	54
16. God verheerlijken in lichaam en geest – 1 Korinthe 6:12-20	57
17. Trouwen of onthouden? – 1 Korinthe 7:1-9	60
18. Het huwelijk van een gelovige met een ongelovige – 1 Korinthe 7:10-16	63
19. Blijven in de roeping die men heeft – 1 Korinthe 7:17-24	66
20. De gedaante van deze wereld gaat voorbij – 1 Korinthe 7:25-31	69
21. Het voordeel van het ongetrouwd zijn – 1 Korinthe 7:32-40	72
22. Het eten van afgodenoffer – 1 Korinthe 8:1-6	76
23. De zwakken niet ergeren – 1 Korinthe 8:7	79
24. Het onderhoud van de apostelen – 1 Korinthe 9:1-11	82
25. De nood is mij opgelegd – 1 Korinthe 9:12-17	86

26. Van alles vrij en allen dienstbaar – <i>1 Korinthe 9:18-23</i>	89
27. Strijden voor een onverderfelijke kroon – <i>1 Korinthe 9:24-27</i>	92
28. De Israëlieten als waarschuwend voorbeeld – <i>1 Korinthe 10:1-12</i>	95
29. De tafel van Christus en de tafel van de duivel – <i>1 Korinthe 10:13-22</i>	98
30. Zoeken wat des anderen is – <i>1 Korinthe 10:23-33</i>	101
31. Het onderscheid tussen man en vrouw – <i>1 Korinthe 11:1-4</i>	104
32. De plaats van man en vrouw in de eredienst – <i>1 Korinthe 11:5-10</i>	108
33. De hoofdbedekking van de vrouw – <i>1 Korinthe 11:11-16</i>	112
34. Het nut van ketterijen – <i>1 Korinthe 11:17-19</i>	116
35. Misstanden rond het Avondmaal – <i>1 Korinthe 11:20-26</i>	119
36. De noodzaak van zelfbeproeving – <i>1 Korinthe 11:27-34</i>	123
37. De belangrijkste gave – <i>1 Korinthe 12:1-3</i>	127
38. Verscheidenheid van geestesgaven – <i>1 Korinthe 12:4-11</i>	130
39. Veel leden, maar één lichaam – <i>1 Korinthe 12:12-24</i>	134
40. De leden hebben elkaar nodig – <i>1 Korinthe 12:25-31</i>	138
41. Zonder de liefde zijn we niets – <i>1 Korinthe 13:1-4</i>	141
42. De meeste van deze is de liefde – <i>1 Korinthe 13:5-13</i>	144
43. Profeteren tot vermaning en vertroosting – <i>1 Korinthe 14:1-8</i>	148
44. Niet de sfeer, maar de leer – <i>1 Korinthe 14:9-19</i>	152
45. De keerzijde van tongentaal – <i>1 Korinthe 14:20-25</i>	155
46. De orde in de eredienst – <i>1 Korinthe 14:26-40</i>	158
47. Ooggetuigen van de opstanding – <i>1 Korinthe 15:1-7</i>	162
48. Paulus, een ontijdig geborene – <i>1 Korinthe 15:8-10</i>	166

49. Zonder opstanding is het geloof vergeefs – <i>1 Korinthe 15:11-23</i>	169
50. Het nieuwe Koninkrijk – <i>1 Korinthe 15:24-28</i>	172
51. Voor de doden gedoopt – <i>1 Korinthe 15:29</i>	176
52. Hoe de doden opgewekt worden – <i>1 Korinthe 15:30-38</i>	180
53. Het lichamelijke en het geestelijke lichaam – <i>1 Korinthe 15:39-49</i>	184
54. De overwinning over de dood – <i>1 Korinthe 15:50-58</i>	188
55. Collecte voor de arme gelovigen – <i>1 Korinthe 16:1-10</i>	192
56. De ontvangst van Gods dienstknechten – <i>1 Korinthe 16:11-18</i>	196
57. Maranatha, de Heere komt – <i>1 Korinthe 16:19-24</i>	200

God is getrouw

1 Korinthe 1:1-9

Paulus schrijft een brief aan de gemeente van Korinthe. Korinthe was de hoofdstad van de provincie Achaje, vanouds een provincie in Griekenland. Het was destijds een belangrijke havenstad die door de Romeinen helemaal is verwoest, maar door keizer Augustus – in wiens tijd de Heere Jezus werd geboren – weer is opgebouwd. Het was in die tijd een moderne, bruisende stad vol handel en nijverheid waar kooplui uit de toenmalig bekende wereld elkaar ontmoetten. Ook was er een uitbundig uitgaansleven. Tijdens zijn tweede zendingsreis verkondigde Paulus eerst het Woord in Athene. Daarna ging hij naar Korinthe. Anderhalf jaar heeft hij daar Gods Woord verkondigd. Hij deed dat in zijn vrije tijd, want hij was overdag tentenmaker, zoals we lezen in Handelingen 18:3.

Ondanks het feit dat men hem in de synagoge niet accepteerde, mocht zijn prediking tot zegen zijn. Toen hij het Evangelie predikte in het huis van Justus, pal naast de synagoge, werd het tot zegen voor een van de belangrijkste leiders van de synagoge. Ja, voor heel zijn familie. De Heere had het Paulus ooit beloofd: ‘Want Ik heb veel volk in deze stad.’ Dat heeft de Heere waar gemaakt.

Paulus is, als hij de eerste brief aan Korinthe schrijft, allang weer weg uit die Griekse stad. Toch moet hij vaak aan de Korinthiërs denken. Dat kan ook niet anders. Hij heeft er immers geen brood verkocht, maar het levende Brood verkon-

digd. Hij schrijft nu een brief mede namens Sosthenes. Paulus noemt hem 'broeder'. Vroeger was hij als overste van de synagoge een tegenstander. Net als Paulus zelf. Wat zullen die twee elkaar goed hebben kunnen begrijpen. Allebei niet als een publieke zondaar bekeerd, maar als een eigengerechtig godsdienstig mens.

De brief is geschreven aan 'de gemeente Gods die te Korinthe is'. De gemeente behoort aan God toe. Het is niet Paulus' gemeente, al heeft hij er zijn sporen getrokken. De gemeentelieden worden 'geroepen heiligen' genoemd. Geroepen uit de duisternis tot Gods wonderbaar licht. Maar niet alleen voor de gemeente Korinthe is de brief bestemd. Overal waar de Naam van de Heere Jezus Christus wordt aangeroepen. 'In alle plaats.' Hoe onbetekenend misschien wel.

Nadat Paulus het adres en de afzender heeft genoemd gaat hij groeten. Het klinkt bijna zoals aan het begin van onze kerkdiensten. Wat groot, dat de Heere die gemeente wil begroeten met genade en vrede. Er is zo veel mis, zoals we later zullen horen.

Ook tot ons komt dat genadewoord. Om klein van te worden. We hadden Gods toorn verdiend, maar Christus komt met Zijn genade.

Paulus is dankbaar over het feit dat er, ondanks dat er zo veel verkeerd is, ook genade verheerlijkt mag zijn in Korinthe. Ze weten heel veel van de Heere Jezus, en niet alleen met het hoofd, maar ook met het hart. 'De getuigenis van Christus is bevestigd onder hen.' Het ontbreekt de gemeente van Korinthe nergens aan. Inderdaad. Als men mag zeggen door genade: 'De Heere is mijn Herder', dan zal niets ontbreken. Zeker niet met de wetenschap van wat de Heere Jezus zei: 'Ik ben de goede Herder, de goede Herder stelt Zijn leven voor de schapen.'

De Heere zal Zijn volk in Korinthe gedenken. Hij zal hen be-

vestigen en schragen. Ondanks hun zonde en ongerechtigheden waar ze dagelijks tegen te strijden hebben. Als straks de Heere Jezus wederkomt op de wolken des hemels, zullen zij 'onstraffelijk' zijn. Dat wil zeggen: vanwege hun vertrouwen op het volbrachte werk van Christus zal er voor hen geen verdoemenis zijn (Rom. 8:1). Dan mag ten volle ervaren worden: 'De straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem en door Zijn striemen is ons genezing geworden.'

God is getrouw. Ondanks onze ontrouw. Dat maakt geen hoogmoedige, maar ootmoedige christenen. Hij heeft hen geroepen in het hart tot de gemeenschap van Zijn Zoon Jezus Christus. Dat hadden zij toch niet verdiend. Wie wel?

Gespreksvragen

1. *Welke betekenis heeft de groet aan het begin van de kerkdienst voor ons?*
2. *Als Paulus aan ons een brief schreef, zou hij dan ook mogen zeggen dat genade aan ons gegeven is?*

Lezen: Handelingen 18:1-17 en 1 Korinthe 1:1-9

Zingen: Psalm 138:4